

ת"פ 13936/01/17 - מדינת ישראל נגד שלמה ציוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 13936-01-17 מדינת ישראל נ' ציוני

לפני כבוד השופט נעה תבור
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ניר הורוביץ
נגד
הנאשם שלמה ציוני
ע"י ב"כ עו"ד עמית בר

גזר דין

כללי

1. הנאשם, יליד 1941, הורשע על פי הודאתו בשני אישומים (הראשון והשלישי בכתב האישום), המייחסים לו עבירות לפי סעיפים 220(1)-4 עבירות, 220(4) - 5 עבירות, 220(5) - 5 עבירות, כולן על פי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש]. בהתאם לאישומים אלה, בין השנים 2007-2012, פעל הנאשם לכך שבספרי מכוני רישוי בשם "מכון פליקס" - ירשמו תלושי שכר עבודתו על שמן של אשתו וכלתו לסירוגין, כאשר שתי אלו מעולם לא עבדו במקום ובפועל הנאשם הוא שקיבל את שכר העבודה. סך ההכנסה הכולל של הנאשם מהמכון שלגביו נעשה רישום כוזב היה 179,995 ₪ (אישום ראשון). סך ההכנסות של הנאשם מהמכון, אותו השמיט מהדוחות השנתיים היה 188,156 ₪ (אישום שלישי).
2. לשם השלמות אוסיף כי האישום השני (שעניינו השמטת הכנסות מדמי שכירות) בוטל בהחלטת מיום 06.01.19. בהחלטה זו קיבלתי טענת ההגנה לפיה עומדת לנאשם הגנה מן הצדק משום חומרת הפגם שדבק בהליך החקירה ביחידה החוקרת. החלטה זו ניתנה על אף הודאת הנאשם בהשמטת הכנסות בסכום נמוך מזה שיוחס באותו אישום.

הטיעונים לעונש

3. בפתח טיעוני לעונש הגיש ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם הכולל שלוש הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2017 בעבירת שוחד ובגינה הושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. בטיעוניו התייחס התובע בהרחבה לחומרת עבירות המס ולערכים המוגנים העומדים בבסיסן. כן התייחס למדיניות הענישה הנוהגת בביצוע עבירות אלה, שעיקרה השתת מאסרים בפועל. בענייניו הדגיש התובע את השיטתיות והתחכום בביצוע העבירות על ידי הנאשם לאורך מספר שנים, ומנגד לא התעלם מהעובדה שסכום העבירה איננו מן הגבוהים. בנסיבות אלה עתר התובע למתחם ענישה שנע בין שני חודשי מאסר ועד לחמישה חודשי מאסר בפועל. בשים לב לעברו הפלילי וחומרת העבירות מושא הרשעתו, עתר התובע לעונש של 3 חודשי מאסר בפועל. התובע התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להודאתו, להסרת

המחדל ולחלוף והזמן. בנוסף ביקש התובע להשית על הנאשם מאסר על תנאי וקנס שלא יפחת מ-50,000 ₪. לתמיכה בטיעוניו הפנה לפסיקה.

4. הסנגור התייחס תחילה למתחם הענישה וביקש לקבוע כי הרף התחתון הנוהג לגבי סכום העבירה בה הורשע הנאשם הוא מאסר על תנאי. לטענתו זו התוצאה העונשית בהליכים רבים בהם הוסר המחדל בגין סכומי עבירה בגובה דומה. הסנגור הדגיש הסרת המחדל באופן מידי על ידי הנאשם, עוד בטרם הוגש כתב האישום. כן התייחס לקבלת אחריות למיחוס לו, למצבו הרפואי ולגילו של הנאשם וביקש ליתן לנתונים אלו משקל משמעותי לקולה. הסנגור עמד על חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ולפיצול המיותר של כתבי האישום שבגינו נמנעה מהנאשם אפשרות לצרף תיק זה לתיק השוחד מושא הרשעתו האחרונה. הסנגור הביע חשש שהנאשם לא ימצא כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות ומשכך עתר להסתפק בחיובו בביצוע עבודות של"צ כענישה קונקרטית.

5. הנאשם עצמו הביע חרטה על מעשיו וטען כי לא ביצע את העבירות מושא הרשעתו מחמת בצע כסף כי אם בהיסח דעת. כן ביקש להתחשב בעינוי הדין שנגרם לו, בחלוף הזמן, במצבו הבריאותי ובתרומתו לחברה.

6. בתום שמיעת הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות אשר מצא אותו כשיר לריצוי מאסר בדרך זו (ראו חוות דעת מתאריך 03.03.19).

מתחם העונש ההולם

7. **הערכים המוגנים** - העבירות בהן הורשע הנאשם אינן עבירות טכניות אלא עבירות הכוללות רכיב של כוונה להתחמק מתשלום מס. לצד עבירות אלו מסוג פשע קבע המחוקק ענישה מחמירה עד חמש שנות מאסר. במעשיו פגע הנאשם בערך החשוב של החובה לדווח דיווחי אמת, פגע בקופת המדינה והפר את השוויון בנשיאת נטל המס המתבטא בתשלום מס אמת על ידי כלל הנישומים, ראו למשל רע"פ 6095/06 **צדוק חיים לוי נ' מדינת ישראל**, (15/11/06). ככל עבירות מס, גם במקרה זה מדובר בעבירות שקלות מאוד לביצוע, כפי שיעידו השנים הרבות בהן בוצעו ללא הפרעה. מנגד מדובר בעבירות קשות לגילוי ולחשיפה ולא אחת מתגלות במקרה. אינני מקבלת את דברי הנאשם כי מדובר בעבירות שבוצעו בהיסח הדעת. השנים הרבות בהן התרחשו העבירות מלמדות על יסוד קבוע של מירמה ולא הוצג כל מניע אחר לעבירה זולת בצע כסף. פסיקת בית המשפט העליון עקבית וברורה ומנחה כי בעבירות כלכליות בכלל, ובעבירות מס בפרט, גובר משקלו של האינטרס הציבורי והצורך בהחמרת הענישה על פני האינטרס האישי של הנאשם, זאת גם אם מדובר בנאשמים שעברם נקי ולאורך השנים התנהלו באופן נורמטיבי, ראו למשל רע"פ 512/04 **אבו עביד ואח' נ' מדינת ישראל** (15.04.04) וכן רע"פ 977/13 **אודיזי נ' מדינת ישראל** (20.02.13) וההפניות שם בפסקה 7, רע"פ 2259/16 **חנוכייב נ' מדינת ישראל** (2.5.2016); רע"פ 4584/15 **משארה נ' מדינת ישראל** (6.7.2015); רע"פ 6371/14 **באסם נ' מדינת ישראל** (28.10.2014).

8. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים** - בענייננו, יש לזקוף לחובת הנאשם ביצוע העבירות לאורך 6 שנים. לכך יש להוסיף את התכנון שקדם לביצוען לאחר שהנאשם הביא לרישום כוזב של הכנסותיו מהעבודה באמצעות רישום המשכורות על שם אשתו וכלתו והכל במטרה להתחמק ממס ומלקיים הוראות פקודת מס הכנסה. העובדה שהמשכורות נרשמו על שם שתי קרובות

משפחה אף היא מצביעה על תכנון ועל פעולה מכוונת והשימוש בבנות משפחה לשם התרמית אינו בבחינת נסיבה מקלה כלל וכלל. מנגד אין להתעלם מהעובדה שהסכום המצטבר של העבירות בהן הורשע הנאשם (לאחר מחיקת האישום השני) איננו מן הגבוהים. בנסיבות אלה מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית-נמוכה.

9. **מדיניות הענישה** - מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו כוללת על פי רוב עונשי מאסר בפועל שאורכם משתנה בהתאם לגובה הסכומים בהם מדובר, מידת התחכום והתכנון בביצוע העבירות וכן שאלת הסרת המחדל. לצד זאת אציין כי למיטב הבדיקה שערכתי במאגרים המשפטיים, הסכומים בהם הורשעו נאשמים על פי סעיף 220 לפקודה כולם גבוהים יותר מאשר זה בו הורשע הנאשם. למשל:

א. רע"פ 674/13 **ליטווק נ' מדינת ישראל** (8.1.13). במקרה זה סכום ההכנסות שהועלמו מרשויות המס במשך 4 שנים במסגרת עבודתו כאדריכל עמדו על 496,432 ₪. חרף עברו הנקי, מצבו הבריאותי, והשנים הרבות שחלפו מאז ביצוע העבירות, נידון המערער ל-7 **חודשי מאסר בפועל** וקנס של 40,000 ₪, וזאת בעיקר נוכח אי הסרת המחדל לאורך השנים שחלפו מאז ביצוע העבירות.

ב. עפ"ג 43320-05-16 **מדינת ישראל נ' תייסיר חסארמה** (24.11.16), בו נדחה ערעור המדינה על קולת עונשו של הנאשם - 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בעניין זה הורשע הנאשם בעבירות על פקודת מס הכנסה לאחר שהתחמק מתשלום בסך 330,000 ש"ח לערך באמצעות חשבוניות כוזבות. המחדל הוסר במלואו. בית המשפט המחוזי אישר את המתחם שנקבע בבית המשפט השלום הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר.

ג. עפ"ג (מחוזי-ים) 10063-09-17, כהן נ' מדינת ישראל (01.05.2018) - שם הורשע המערער על פי הודאתו בעבירות לפי סעיפים 220(5), 220(1), 216(5) לפקודת מס הכנסה ובעבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ. המערער הודה כי שבין השנים 2009-2013 נמנע מלדווח על הכנסותיו מעבודה ומדמי שכירות בסך כולל של 400,000 ₪. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה שנע בין 6 ועד ל-16 חודשי מאסר ומיקם את עונשו של המערער בתחתית המתחם והשית עליו 6 חודשי מאסר בפועל בעיקר בשים לב למצבו הרפואי, קבלת אחריות לביצוע העבירות והסרת המחדל. בדחותו את הערעור אישר בית המשפט המחוזי את המתחם שקבע בית משפט קמא ולא מצא כי נסיבותיו של המערער מצדיקות סטייה לקולה מהמתחם שנקבע.

ד. עפ"ג (מחוזי-ים) 37513-06-18 רשק נ' מדינת ישראל (09.10.2018) - שם הורשע המערער, על-פי הודאתו, בעבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה. המערער הודה כי הגיש למס הכנסה את הדו"ח השנתי לשנת 2012 רק ביום 30.11.15, וכלל בו קניות בסכום כולל של 18,060 ₪, למרות שבפועל קניותיו היו בסכום כולל של לפחות 92,270 ₪. כן הודה כי הגיש למס הכנסה את הדו"ח השנתי לשנת 2013 רק ביום 2.5.14, וכלל בו הכנסות בסכום כולל של 34,478 ₪, למרות שבפועל הכנסותיו היו בסכום כולל של לפחות 419,250 ₪. כמו-כן לא דיווח המערער על רכישות בסכום כולל של 141,200 ₪. בית המשפט קמא קבע מתחם שנע ממספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר וגזר את עונשו של המערער, שעברו נקי, ל-5 **חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים וקנס בסך 15,000 ₪, וזאת בעיקר לנוכח אי הסרת המחדל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

ה. עפ"ג (מחוזי חיפה) 14041-02-16 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (21.4.16), בו התקבל ערעורו של

הנאשם על חומרת עונשו והועמד על 6 חודשי עבודות שירות חלף 7 חודשי מאסר. בעניין זה הורשע הנאשם בהשמטת מס ובדיווחים כוזבים העומדים על כמיליון ₪. במקרה זה המחדל הוסר במלואו ומדובר היה בעבירות שבוצעו בשנות המס 2007-2011.

ו. ת"פ (שלום י-ם) 35981-08-16 מדינת ישראל נ' גדאללה (30.04.2018) - הורשע הנאשם בעבירות מרמה ותחבולה לפי פקודת מס הכנסה וחוק מס ערך מוסף. לאורך חמש שנים נמנע הנאשם שעבד כרופא שיניים עצמאי מלדווח לרשויות על הכנסות בסכום מצטבר של כ- 400,000 ₪. בשם לב לשיהוי בהגשת כתב האישום (כחמש שנים), עברו הנקי והעובדה שהסיר את עיקר המחדל חרף היותו בהליך פשיטת רגל, הושתו על הנאשם **4 וחצי חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

ז. ת"פ (קריות) 55489-12-16 מדינת ישראל נ' חבר (26.11.2017) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של השמטת הכנסה מתוך דו"ח (ריבוי מקרים), עבירה לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה, קיום פנקסי חשבונות כוזבים, לפי סעיף 220(4) לפקודה ושימוש במרמה ערמה ותחבולה, לפי סעיף 220(5) לפקודה. הנאשם הודה כי בשנות המס 2011-2012 היה הנאשם בעל עסק של הובלות, במסגרתו ניהל פנקסי חשבונות כפולים, היינו פנקסי חשבונות בהם כלל את ההכנסות והתקבולים שקיבל בפועל במסגרת עבודתו ופנקסי חשבונות כוזבים בהם כלל סכומי הכנסות מופחתים מאלו שקיבל בפועל. בנסיבות אלה השמיט הנאשם בשנים 2011-2012 הכנסות ותקבולים בסך כולל של 439,174 ₪. בית המשפט קבע מתחם ענישה של מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. על מנת שלא לפגוע בתפקודו הנורמיטיבי של הנאשם (לאחר שנגמל מסמים) ולכך שהמחדל הוסר באופן חלקי הושתו עליו 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

10. טענת הסנגור לפיה מתחם הענישה בנסיבות העניין (מבחינת סכום העבירה והעובדה שהמחדל הוסר) הנהוג באולמות בתי המשפט מתחיל במאסר על תנאי לא גובתה בפסיקה ולא מצאתי לה אחיזה במאגרי המידע. יש להדגיש כי מדובר בעבירת מרמה ולא בעבירה טכנית ועל כן סכום המירמה פחות חשוב מאשר עצם הפעילות העבריינית ארוכת השנים. סכום המירמה יבוא לידי ביטוי במשך תקופת המאסר ובגובה הקנס אך אין בו כשלעצמו להצדיק קביעת מתחם שתחילתו בענישה צופה פני עתיד. אני קובעת **שמתחם העונש ההולם בגין העבירות מושא הרשעת הנאשם נע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל.**

העונש המתאים לנאשם

11. לנגד עיני הרשעותיו הקודמות של הנאשם ובהן העבירות הכלכליות הקשורות בשוחד. הרשעות אלו שהן מאותו תחום אף כי בעבירות שונות הן נתון משמעותי בעת גזירת דינו. אינני מקבלת טענת הסנגור כי העובדה שתיק זה לא צורף יחד לתיק השוחד (משום שהוגש בשיהוי) הזיקה לנאשם. בהחלט יתכן שצירוף שני התיקים יחד לא היה מביא לחפיפת העונשים אלא דווקא להצטברותם באופן שהיה מטה את הכף לשליחת הנאשם לריצוי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

12. עם זאת משקלם המצטבר של הנתונים הבאים מביא אותי למסקנה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה שקבעתי בסעיף הקודם לעיל ואלו הם:

- א. סכום העבירה הנמוך יחסית העומד על כ-180,000 ₪.
- ב. שיתוף הפעולה המלא עם רשויות האכיפה.
- ג. הסרת המחדל באופן מיידי ועוד קודם להגשת כתב האישום.
- ד. קבלת אחריות מלאה לביצוע העבירות.
- ה. השיהוי בהגשת כתב האישום וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, במהלכו לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.
- ו. מצבו הבריאותי וגילו של הנאשם.

סוף דבר

13. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **2 (חודשיים) חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.** הנאשם יבצע את עבודות השירות במקום עבודה "המשקם" ברחוב המלאכה 26 חולון, וזאת במשך חמישה ימים בשבוע, 6.5 שעות עבודה ביום. תחילתן של ביצוע העבודות ביום **10.04.19** והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי רס"ב צ'יקו בני מספר טלפון נייד 050-6095444.

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה .

אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה. שילוב הנאשם בעבודות שירות נעשה למרות שבעבר התעוררו בעיות בביצוע עבודות שירות בהליכים קודמים. הנאשם הביע הבנה מלאה לצורך לעמוד בנהלי עבודות השירות ולכך שמדובר בהזדמנות שניתנה לו ועליו למלא את חלקו ולהקפיד על ביצוע העבודות כפי שנדרש.

הנאשם מוזהר כי במהלך ריצוי ע"ש יהיה נתון למעקב של בדיקות שתן, סירוב לבדיקה או בדיקה עם ממצאים חיוביים, או ניסיון לזיוף דגימת שתן, יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר בפועל.

הנאשם מוזהר כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין, התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר בפועל. **בית משפט מזהיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.**

ב. **6 חודשי מאסר על תנאי**, והתנאי שהוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

ג. **קנס בסך 18,000 ₪** או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.4.19. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הקנס לפרעון מדי.

המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, ובהיעדר מניעה על פי דין, יש להחזירו לידינו או לידי גורם אחר לפי בקשת הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ו' אדר ב' תשע"ט, 13 מרץ 2019, במעמד הצדדים.